in eccia militauit ⁊ de multis mar
tirib⁹ victoriã obtinuit Uel ſeba/
ſtianus interp̄tatꝛ vallat⁹ vel circui
ens. Uallat⁹. qꝛ ſagitis tanq̄ꝫ eri
cius fuit circũdat⁹ Circuiens qꝛ õ
nes martires circuibat. ⁊ omnes
confortabat

De ſancto Sebaſtiano martire

SEbaſtian⁹ vir xp̄ianiſſim⁹
fuit narbonẽſis genẽ ciuiſ
mediolanĩ. Dyocletiano ⁊
maximiano imp̄atorib⁹ adeo car⁹
fuit. vt p̄ncipatũ p̄me cohortis ei
traderẽt ⁊ ſuo aſpectui iuberẽt ſp̄
aſtare. Hic militarẽ clamidẽ ad h̄
tm̄ ferebat. vt xp̄ianorũ aīas q̄s i
tormẽto videbat deficẽ ꝯfortaret
Dũ ãt p̄clariſſimi viri marcellian⁹
⁊ marcus gemini fr̄es p̄ xp̄i fide
decollari decerent ad eos p̄entes ad
ueniũt vt ip̄oꝝ aīos a ſuo p̄poito
reuocarẽt Aduenit igitꝛ mr̄ eoꝝ. ⁊
ſoluto capite. ſciſſiſq̄ꝫ veſtib⁹ vberi
b⁹ q̄ꝫ oñſis aiebat O p̄dulces filij
circũdat me inaudita miſeria ⁊ in
tolerabilis luct⁹ Heu me miſeram
amitto filios meos ad mortem vl
tro tendẽtes. Quos ſi hoſtes au/
ferrẽt m̄ p media ſeq̄rer bella rap/
toẽs Si violẽta iudicia ꝯcluderẽt
carcerẽ irrũperẽ moritura Nouuz
h̄ pereũdi gen⁹ eſt. in q̄ carnifex ro
gatꝛ vt feriat vita optatꝛ vt pereat
mors iuitatꝛ vt veniat Nou⁹ h̄ lu/
ct⁹ noua miſeria. in q̄ natoꝝ iuuen
t⁹ ſponte amittitꝛ ⁊ p̄entũ miſeran
da cogitꝛ ſenect⁹ vt viuat Hoc di
cẽte mr̄e. pr̄ ſenior adducitꝛ maib⁹
ſeruuloꝝ ⁊ capite aſp̄ſo puluẽ vo
ces h̄mõi dabat ad celũ Ad mor/
tem vltro p̄ficiſcentib⁹ filijs vale/
dicuruſ ad q̄d mee ſepulture paue
rã i filioꝝ ſepl̄turas iſelix ex̄pẽdã
O filij mee baculũ ſenectutis ⁊ ge/
minũ meorum viſceꝝ lumẽ. cur ſic
mortẽ diligitꝭ. Ueite huc iuueneſ
⁊ flete ſup iuuenes ſp̄õte p̄euntes
Uenite ſenes huc. ⁊ mecũ ſup fili
os plãgite Huc accedãt p̄res ⁊ p
hibeãt ne talia patiãtꝛ. deficite plo
rãdo oculi mei. ne videã filios me
os gladio cedi Hec dicẽte p̄re ad
ueniũt ꝯiuges. aſpectib⁹ eoꝝ p̄pri
os filios offerẽtes atq̄ꝫ eiulando
clamãtes. Quib⁹ nos dimittitis?
Qui erũt hoꝝ infantiũ dñi? Quis
vr̄as largas diuidet poſſeſſiones
Heu q̄ꝫ ferre a pectora. qꝛ p̄entes
deſpicitꝭ. amicos vr̄os r̄ſpuitꝭ. vxo
res abijcitꝭ. filios abdicatꝭ. ac vos
carnificib⁹ ſp̄õtaneos exhibetꝭ. In
ter hec ceperũt corda viroꝝ molle
ſcẽ Tũc ſcs ſebaſtian⁹ q̄ ibi adeat
erũp̄ẽs in mediũ dixit O fortiſſimi
milites xp̄i. nolite p miſera blãdim̄
ta coronã deponẽ ſẽpitnã Et ⁊ p/
entib⁹ dixit Nolite timẽ. ñ ſepabũ
tur a vob. ſꝫ vadũt pare vob ſidẽ/
as mãſiões Nã ab iicio mũdi hec
vita credẽtes i ſe fefellit ſe expectã
tes decepit. de ſe p̄ſumẽtes irriſit ⁊
ita nullũ oĩno certũ r̄ dīdit. vt oĩ
b⁹ p̄betꝛ eẽ mẽtita Uita hec ãmo
net furẽ vt rapiat iracũdũ vt ſeui
at. mẽdacẽ vt fallat Ipa iperat cri
mina. iubet facinora. ſuadet iiuſta
Hec ãt p̄ſecutõ q̄m h̄ patimur ho
die exrãdeſcit ⁊ cras euaneſcit ho
die exardeſcit. ⁊ cras refrigeſcit.
Sub vna hora inducitur. ⁊ ſub
vna hora excluditur. Dolor au/
tem etern⁹ renouatur vt ſeuiat au

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gmentatur vt exurat iſlammatur
vt puniat In amorem ergo marti
rij. nr̃os iã ſuſcitemus affect⁹ Ibi
enim dyabol⁹ ſe vincere exiſtimat
qui dum capit captus eſt. dum te
net victus eſt. dũ torquet torquet̃
dum vigilat occiſus eſt. dum inſul
tat irriſus eſt. Cum aũt Sebaſtia
nus hec et his ſimilia predicaret.
zoe vxor nichoſtrati. in cui⁹ domo
ſancti cuſtodiebant̃. que loquelã
amiſerat. p̃dib⁹ eius ꝓuoluta. nu
tibus veniã poſtulabat Tunc bea
tus ſebaſtianus ait. Si ego ſeru⁹
xpi ſum. etſi vera ſunt oia que ex oẽ
meo hec mulier audiuit ⁊ credidit
aperiat os eius qui aperuit os za
charie prophete dñi Ad hanc vo
cez mulier exclamauit Benedict⁹
ſmo oris tui ⁊ bñdicti qui credũt
oibus que locut⁹ es Vidi eniz an
gelum librũ ante te tenentem vbi
oia que dixiſti ſcripta erant. Vir
autem ei⁹ hec audiens. ꝓcidit ad
pedes ſancti ſebaſtiani. ſibi poſtu
lans indulgeri Statiqȝ abſoluẽs
martires. rogauit vt liberi abirent
Qui dixerũt ſe nullatenus deſertu
ros victoriã quã cepiſſent Tantã
igit̃ grãz et virtutẽ ſc̃o ſebaſtiano
dñs ꝯtulerat ꝙ non ſolũ marcelli
anũ ⁊ marcũ in martirij ꝯſtantia
roborauit. ſed etiã patrem eorum
noie trãquillinũ ⁊ matrem cũ mul
tis alijs ad fidem cõuertit Quos
omnes policarp⁹ preſbiter bapti/
ſauit Tranquillin⁹ aũt morbo gra
uiſſimo laborãs. mox vt baptiſa/
tus eſt ſanitatem recepit Prefect⁹
aũt vrbis rome qui etiam morbo
grauiſſio laborabat. rogauit trã/
quillinũ vt ad ſe adduceret. q̃ ſibi
ſanitatẽ dederat Cum ergo ad eũ
veniſſent policarpus preſbit̃ ⁊ ſe
baſtian⁹. et ip̃e eos rogaret vt ſa/
nitatem reciperet. dixit ei beatus
Sebaſtianus vt prius ydola ab/
negaret. et cõfringendi ea ſibi ptã
tem traderet et ſic ſanitatẽ recipẽt
Cui cum cromatius prefect⁹ dice
ret ꝙ ſerui ſui h̃ facerent. et non ip̃e
dixit Sebaſtian⁹ Timidi deos ſu
os confringere formidarẽt. Sz
etſi diabolus hac occaſiõe eos le
deret. dicerent ſe infideles ob hoc
leſos eẽ. ꝙ deos ꝯfringeret Sicqȝ
policarpus et Sebaſtianus accin
cti. plus q̃ȝ ducenta ydola ꝯfrege
runt Poſt hoc ãt dixerũt croma
tio Cum nobis ydola ꝯfringenti
bus ſanitatem recipere debuiſti ⁊
non recepiſti. certum eſt ꝙ aut in
fidelitatẽ nondũ abieciſti aut aliq̃
ydola reſeruaſti Tunc indicauit ſe
habere thalamũ in quo erat ab/
ſcondita ois diſciplina ſtellarũ m.
pro quo pater ſuus pluſq̃ȝ ducen
ta pondera auri expẽderat ⁊ per
que futura oia ꝓuidebat Cui Se
baſtian⁹ Quãdiu hoc integrũ ha
bueris teip̃m integrum non habe
bis Tuncqȝ ad hoc ille aſſentiẽt. ti
burtius filius ei⁹ iuuenis egregi⁹
dixit Non patiar hoc op⁹ deſtrui
tam preclarum. ſȝ ne paterne ſani
tati videar eſſe cõtrari⁹ duo cliba
ni accẽdant̃. vt ſi deſtructo opere
pater meus ſanitatẽ nõ receperit
ambo viui concrement̃ Cui ſeba/
ſtianus Sic fiat vt locut⁹ es vt ſi
q̃d cõtrarietatis dẽe cõprobatuz
in facto fuerit. mox per tuaz datã

ſniaꝫ nos viuos ↄcremet]. Utiqꝫ
ſanitatem prefectū a dn̄o acceptu
rum nō dubitantes Dū aūt illud
ↄfringeret. angelus prefecto appa
ruit ⁊ ſibi a domino Jeſu ſanitatē
redditā nunciauit. ſtatim qꝫ ſanus
effectus cucurrit poſt eum vt eius
pedes oſcularetᷣ Qui euꝫ ꝓhibuit
ex eo ꝙ baptiſmū nōduꝫ recepat
Sic qꝫ ⁊ ipē ⁊ tiburti⁹ filius eius
mille ⁊ quadringētos de ei⁹ fami
lia baptizauit. zoe āt vxor ei⁹ ab i
fidelib⁹ tenta. diu cruciata emiſit
ſpūm Qd̄ cuꝫ audiſſet tarq̄llinus
ꝓrupit ⁊ dixit Femine nos ad co
ronā precedunt. vt quid viuimus
Ipē āt poſt paucos dies lapida/
tus eſt. Scūs aūt tiburcius ſuper
prunas allatas incedere iubetur.
aut incenſuꝫ dijs imponere. aut ſu
ꝑ ipās nudis plantis incedē Qui
ſibi ſignum crucis faciens cōſtantᷣ
ſuper ipās nudis ingreſſ⁹ eſt plan
tis dicens Uidetur mihi ꝙ ſuper
roſe os flores incedam in noīe do
mini nr̄i ihū xp̄i Cui fabianus p̄/
fectus Quis ignorauit magicā ar
tem xp̄m vos docuiſſe? Cui tibur
tius Obmuteſce infelix. qꝛ non es
dignus nomē tam ſcīm. ⁊ tam mel
liſluū noīare Tunc iratus p̄fectus
iuſſit eum decollari Marcellianus
aūt ⁊ marcus ſtipiti aſſiguntᷣ. Cū
qꝫ fuiſſent affixi pſallētes dicebāt
Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocūdū ⁊c. Qui
bus prefectus Infelices deponite
amentiā. ⁊ vos ipōs liberate Cui
illi Nunq̄ꝫ tam bene epulati ſum⁹
Utinam tamdiu ſic nos eſſe ꝑmit
taſ. q̄ꝫdiu hoc corꝑis tegimur indu

mento Tūc prefect⁹ iuſſit eos lāce
is ꝑ latera trāſuerberari ⁊ ſic mar
tirium ↄſūmauerūt. Poſt hec p̄fe
ctus dyocleciano imꝑatori de Se
baſtiano ſuggeſſit. quem ad ſe vo
cans dixit Ego te inter p̄mos in
palatio meo ſemꝑ habui ⁊ tu con
tra ſalutē meā. et deoꝝ iniuriā ha
cten⁹ latuiſti? Cui ſebaſtian⁹. Pro
ſalute tua xp̄m ſemper colui ⁊ pro
ſtatu romani imperij deum qui in
celis eſt ſemꝑ adoraui Tunc dyo
clecianus iuſſit eum in medium cā
pum ligari. ⁊ a militibus ſagittari
Qui ita eum ſagittis impleuerunt
vt q̄ſi ericius videretᷣ Et exiſtiman
tes eum mortuū abierūt Qui intra
paucos dies liberatus ſtans ſuꝑ
gradū palacij. imperatores veniē
tes de malis q̄ xp̄ianis inferebāt
dure redarguit. Dixerūt qꝫ ipera
tores Iſte ne ē ſebaſtian⁹ quē diu
ſagittis interfici iuſſeramus? Qui
bus ſebaſtianus. Ad hoc me dn̄s
reſuſcitare dignat⁹ eſt vt ↄueniaꝫ
vos. ⁊ redarguam de malis vr̄is
q̄ xp̄i famulis irrogatis Tunc im
perator tamdiu eum fuſtigari iuſ
ſit. donec ſpūm exalaret. Fecit qꝫ
corpus eius in cloacam ꝓijci. ne a
xp̄ianis pro martire coleretᷣ Scūſ
aūt Sebaſtian⁹ ſequēti nocte. Lu
cie apparuit ⁊ corpus eius ſibi o/
ſtendit ⁊ iuxta veſtigia apl̄orū vt
id ſepeliret precepit Qd̄ et factuꝫ
eſt ꝯpaſſus [illegible] ãt ſub dyocleciano
⁊ maximiano q̇ ceperᷣt regnare cir
ca annos dn̄i cclxxxvij. Refert
Gregori⁹ i p̄mo libro dyalogorū
ꝙ quedā mulier intuſcia nuper nu

pta.cū ad dedicatiōem eccłie ſan/
cti ſebaſtiani ab alijs inuitata eſſz
in ipa nocte qua ſequēti die ire de
bebat.carnis voluptate ſtimulata
a viro ſuo ſe abſtinere non potuit
Facto āt mane.magis erubeſcēs
vultū hoīm q̄z dei.illuc profecta ē
Mox āt vt oratoriū vbi erāt rliq̄e
ſancti ſebaſtiani ingreſſa eſt diabo
lus eā arripuit ⁊ corā oībus vexa
re cepit . Tunc presbiter illi⁹ eccłie
arripiens altaris pallium inde eā
operuit.ſed diabol⁹ ipm p̄ſbiteruz
ſtatim inuaſit.duxerūt eū amici ſui
ad incātatores vt incātatiōib⁹ ſu
is diabolū effugarēt Sed mox cū
incātaret̄.iudicio dei legio demo
nū.i.vi.M.dclxvi.in eā ingreſſi ſunt
ipam arti⁹ vexare ceperūt.Quidā
aūt vir noīe formatus ſcitate ꝺſpi
cu⁹ ſuis p̄cib⁹ eā ſanauit Legit̄ eni
in geſtis longobardoꝝ ꝙ tpe gil
berti regis tota ytalia tanta peſte
pcuſſa eſt vt vix vnus alterū ſepe
lire ſufficeret . Et hec peſtis rome
maxīe ⁊ papie graſabat̄ Tūc viſi
biliter bon⁹ āgel⁹ multis apparuit
malo āgelo ſeq̄nti ⁊ venabulū ferē
ti p̄cipiēs vt pcuteret ⁊ cedē facēt
Quotiēs āt aliquaz domū pcucie
bat.tot inde mortui ferebant̄ Tūc
cuidaz diuinit⁹ reuelatū eſt ꝙ neq̄
q̄z hec peſtis ceſſaret.donec ſc̄o ſe/
baſtiano altare papie ꝺſtrueretur
Qd̄ q̄dē ꝺſtructū ē in ecc̄ia ſc̄i pe
tri q̄ d̄r ad vincula.Quo fc̄o.ſtati
illa ceſſauit q̄ſſatio ⁊ illuc a roma
reliq̄e ſc̄i ſebaſtiani ſūt delate Am
bro.in p̄fatiōe ſic ait Bti martir̄.
ſebaſtiani ꝓ ꝯfeſſiōe nois tui dn̄e
venerabil̄ ſāguis effuſ⁹ ſimul ⁊ tua
mirabilia manifeſtat ꝙ pficit in in
firmitate ꝟtutē.⁊ nr̄is ſtudijs dat
ꝓfectum ⁊ ifirmis apud te preſtat
auxilium .

De nomine.

Agnes dicta fuit ab agna
q̄r mitł.et humił tanq̄z ag/
na fuit.vel a greco q̄dam
agno q̄d ē piū q̄r pia ⁊ miſericors
extitit Vel agnes ab agnoſcendo
q̄r viā ꝟitatł. agnouit Veritas āt
ſm Augł.opponit̄ vanitati. falſita
ti ⁊ duplicitati q̄ tria a ſe remouit
per veritatem quam habuit .

De ſancta agnete

Agnes virgo prudētiſſima
vt teſtat̄ ambro.q̄ ci⁹ paſſi
onē ꝯſcripſit xiij.etatis ſue
āno mortē pdidit ⁊ vitā īuenit In
fātia q̄dē ꝯputabat̄ in ānis .ſꝫ erat
ſenectus mentis immenſa.corpore
iuuencula.ſed in animo cana .Pul
cra facie.ſed pulcrior fide Que dū
a ſcolis reuertit̄ .a prefecti filio a/
damat̄ Cui ille gēmas ⁊ diuitias
innumerabiles ꝓmiſit.ſi cōſenſum
ei⁹ ꝯiugis nō negaret Cui agnes
reſpōdit Diſcede a me fomes pec
cati.nutrimentū facinoris.pabulū
mortis.q̄r iam ab alio amatore p̄
uenta ſum.cepit q̄z ipm ſuū amato
rem ⁊ ſponſum a quinq̄z commen
dare q̄ ſponſe in ſponſis precipue
requirunt ſcꝫ a nobilitate generis
a decore pulcritudinis.a diuiciaꝝ
abundantia.a fortitudine ⁊ potē
cie efficatia.⁊ ab amoris excellen
tia ſic dicēs .Qui longe te nobili